

افغانستان

د قانون واکمني - تیوری او پراتیک

داکتر ط. پامیر

۵ دسامبر ۲۰۱۶

د افغانستان ټولنه (وګړي) له پخوا زمانې څخه د امیر، پاد شاه (ټولواک)، د ټولواک له امر، فرمان، حکم، د شرعیت (امر ونهی)، دود - دستور، د کلمو په معنا او مفهوم پوهیږي. دغو ټولو سر چينو د تاریخ په اوږدو کې، په دغه یا هغه بڼه د ټولنې او وګړو سیاسي برخلیک او حقوقي وضعیت ټاکلی دی. له دې کبله، زموږ په عامیانه او سیاسي فرهنگ او ادبیاتو کې د زور او زوره وړ، د ظلم، داد، حق او عدالت کلمې هم بډې (بیګانه) نه دي خو، د قانون، قانونیت، مشروطیت، آزادۍ او برابری، ولسواکۍ (دموکراسۍ) د ملت او ملي حاکمیت کلمې چې په امریکې او اروپا کې د ۱۸ مې او ۱۹ مې پیړیو د بورژوازي انقلابونو او لیبرالستي خوځښتونو زېږنده ده، د شلمې پیړۍ په لمړیو کې له بهر (خارج) څخه زموږ دهیواد رسمي او دولتي ادبیاتو ته لار وموندله.

د اعلیحضرت غازي امان الله خان د پاد شاهی په زمانه (۱۹۱۹ - ۱۹۲۹)
کې مونږ په لمړۍ ځل د اساسي قانون څښتن شوو. په دغه قانون کې د
ملت او دملت دواکمنۍ (ملي حاکمیت) مفاهیم او همدا شان دوکړو
(هیوادوالو) د آزادۍ او برابری اصول تسجیل شول.

په ورسټیو کلونو کې دافغانستان ددولتي نظام د بیا رغونې په بهیر کې د
نړیوالې ټولنې د مخامخ ښکیلتیا له اغیزې د ځینو نورو اصطلاح گانو لکه
مدني ټولنه، ښه حکومتو لي تر څنګ د قانون د واکمنۍ اصطلاح هم ،
زمونږ په سیاسي فرهنګ کې ځای ونیو خو ددې مانا دا نه ده چې دغه
نوي له بهر نه راپورول شوي او یا راغلې نظریې او ارزښتونه زموږ په ټولنه
کې سم (درست) پو هیدل شوي ، منل شوي او له ستونځو بېته پلي
شوي دي.

د افغانستان خلک پوره یوه پېړۍ د مشروطیت او ولسواکۍ لپاره مبارزه
کوي خو په دغه لار کې هر ځل ، لمړني گامونه له ماتې سره مخامخ شوي.
د (۱۳۸۲) کال - د نوي اساسي قانون له تصویب څخه را په دې خوا
زمونږ په ټولنه کې د قانون د واکمنۍ داصل پلي کول د افغان دولت او
نړیوالې ټولنې له لمړیتوبونو څخه گڼل شوي خو په عمل کې تر اوسه هم
زور واکي ده (زور قانون دی).

ولې داسې ده ؟

په دغه لیکنه کې هڅه کېږي چې زموږ په هیواد کې د قانون دواکمنۍ پر وړاندې پراته خنډونه اوستونځې را بر سیره شي خو لمړی اړینه ده پوه شو چې دقانون واکمنې څه ته وایي؟

د قانون د واکمنۍ اصطلاح له دوو بیلو کلمو قانون او واکمنۍ څخه جوړه یوه ساده جمله او یا اصطلاح نه ده. دا د دولتي نظام اړوند یوه ځانګړې سیاسي - حقوقي او ټولنیزه نظریه (Concept) ده چې ځینې حقوقپوهان یې سیاسي - حقوقي دکتورین هم بولي.

د قانون د واکمنۍ اصطلاح په انګلو - ساکسن حقوقي سیستم کې له (Rule of Law) څخه اخیستل شوې او ژباړل شوې ده. په رومن - جرمنیک حقوقي سیستم کې ددغه اصطلاح انډول د (Rechtsstaat) کلمه ده چې په پښتو ژبه کې د **حقوقي دولت** په کلمه ژباړل کېدای شي.

شک نشته چې د لغت له مخې د قانون د واکمنۍ سرچینه هماغه د قانون (Lex) کلمه ده چې د بشری ټولنې په تاریخ کې ډیرې ژورې ریښې لري چې د لرغونې زمانې حقوقي لاسوندونه (سندونه) لکه د حمورا بي قانون (۱۷۵۰ ق.م)، د مانو قانون (۱۲۰-۱۵۰ ق.م)، د ګروتین قانون (۶-۷ ق.م)، دوولس لوحه ایز قانون (۴۵۰-۴۵۱ ق.م) او نوريې غوره بیلګې دي خو، د یوه سیاسي-حقوقي دکتورین په توګه د قانون د واکمنۍ اصطلاح په ۱۷ مه پېړۍ کې را بر سیره شوه او د آتلسمې او

نو لسمې پېړيو په اوږدو کې يې د پو هاوي او منځپانگې له اړخه وده او تحول وموند.

پروفیسور دایسی (A.V. Dicey- 1835-1822) په خپل کتاب-
"The law of the Constitution - 1885" کې لیکي: دقانون
واکمني لمړۍ- د قانون د لوړتوب (Supremacy of Law) او دوه یم-
دقانون پر وړاندې دوگړو د برابري (Equality before Law) په
معناده او دریم- داچې داساسي قانون عمومي اصول د حقوقي پریکړو پا
يله (نتیجه) ده چې په محکمه کې د اقامې وړ وي.
د پرو فیسور دایسی (Prof.Dicey) په اند په قانون کې دوگړو لیکل
شوی حقوق هغه خت ارزښت مومي چې دمحکمي په پریکړو کې په
مناسب ډول د تعميل وړ وي. نموړی، قضايي رویې (د محکمې پریکړې)
ته د لیکل شوی قانون په نسبت رجحان ورکوي.

په ورسټیو کلونو کې د قانون د واکمنۍ د نظریې د معنا او منځپانگې په اړه
یو لړ اړینې علمي څیړنې تر سره شوې دي چې هم تیوریکي او هم عملي
ارزشت لري.

پروفیسور مورټیمر سلرز (Mortimer N.S. Sellers 1959) لیکي چې :
"د قانون دواکمنۍ د تعریف په اړوند باید چې وار له مخه څو ټکي په پام
کې ونیول شي: لمړۍ- داچې د قانون حاکمیت (Rule of Law) د لاتیني

ژبې نه د قانون د امپراتورۍ (Emperium Legum) د جملې انگليسي ژباړه ده. دا د تش په نامه **قانونيت** له چوکاټ څخه چې هلته يو کس، يوه ډله او يو گوند د وضعي قانون له لارې خپله اراده پر نورو وټي، و تلي (لور) مفهوم دی؛

دويم- مونږ غواړو ، تر کومه بريده (حد) چې شونې وي په ټولنه کې د دولتي چارواکو اراده (لاس) له عدالت (قضا) نه لرې وساتو- داسې چې هيڅ يو دولتي چارواکي (مشر) ، قانون جوړوونکي (قانونگذار)، قاضي اويا يو بل کس په خپلسري سره داسې واکونه ونلري چې دټولنې د بنيکړو پر وړاندې گام پورته کړي؛

دريم- د قانون واکمني د انسان له طبيعت څخه را وتلې ده ځکه چې ټول انسانان د قانون له لارې د عدالت په لټه کې دي؛

څلورم- يوازي د قانون واکمني کولای شي چې په ټولنه کې تلپاتې عدالت خوندي کړي؛

پينځم- ستره پوښتنه داده چې څنگه کولای شو د قانون موندل ، جوړول ، تفسير او پلي کول په داسې لاره (طريقه) تر سره شي چې قانون نه يوازي د عادي وگړو بلکه د دولتي چارواکو گټې اوغوښتنې کنترول او اداره کړي."

سلرز ، دپورتنيو ټکو په را غونډولو سره د جمر هرینګتن (1611-1677)
او دامريکا د دوهم ولسشمر جان آدمز (1735-1826) خبره را اخلي او
ليکي چې: **د قانون واکمني د قانون امپراتوري ده نه د افرادو.**
" **an empire of laws and not of men** "

سلرز زياتوي : "کله چې مونږ داسي يو حقوقي (دولتي) نظام ولرو چې
عامه ګټو او په ټوليزه توګه د ټولنې ګټو ته خدمت وکړي، هغه وخت مونږ
د قانون واکمني لرو ځکه چې قانون واکمن دی نه افراد ؛ مونږ آزادي لرو
ځکه چې قانون د ظلم او اسبډاد مخه نيسي؛ مونږ په جمهوريت کې ژوند
کوو ځکه چې دولت عامه ګټو ته لمریتوب ورکوي؛

د قانون واکمني، آزادي او جمهوري دولت د ریښتینو عامه ګټو دری اړخونه
(فاکتورونه) دي؛ کله چې وضعي قوانین (Positive Law) د هغوئ
تعبیر او پلي کول (اجرا) عامه ګټو ته خدمت کوي، د یوه فرد او یا د افرادو
د یوې ډلې د واکمنۍ مخه نيسي، هلته مونږ بشپړه او په ښه توګه د قانون ا
مپراتوري (Imperium Legum) لرو."

- د قانوني د واکمنۍ د کانسپت د تعریف، منځپان کې او د پلي کیدو د
څرنګوالي د څیړنې او ارزونې په مخه د ۲۰۱۳ کال د اکتوبر په میاشت

کې د روسیې په پلازمینه ماسکو کې د نړۍ د آتو (۸) هیوادونو د پېژندل شویو حقوقيانو په گډون یو علمی سمپوزیم جوړ شو.

د سمپوزیم برخه والو د حقوقي دولت او د قانون دواکمنۍ د کانسپتونو تاریخي مخینه (پېښنه) ، د رومن – جرمنیک او انګلو- ساکسون په حقوقي سیستمونو او همدا شان د روسیې په حقوقي سیستم کې ددغو کانسپتونو د معنا او پوهاوي په هکله مقالې ولوستې، هر اړخیزه خبرې اترې او بحثونه یې وکړل. د سمپوزیم د برخه والو لیکنې او څیړنې " په اوسنۍ نړۍ کې د قانون دواکمنۍ او حقوقي دولت دکتورین " تر عنوان لاندې په روسي ژبه-

“ Доктрины правового государства и верховенства права в современном мире ”

چاپ شوي او آنلاین هم خپرې شوې دي.

د سمپوزیم د برخه والو په اند، د قانون دواکمنۍ (Rule of Law) او د حقوقي دولت (Rechtsstaat) نظریې چې په بیلو حقوقي کلتورونو کې (Commen Law) او (Continental Law) کې را منځ ته شوې، په اوس وخت کې د ځینو ځانګړتیاوو او یو شان نه پوهاوي له ستونځو سره – سره د خپلو منځپانګو له اړخه یو له بل سره ډیرې نږدې شوې او یو په بل کې د ورګډیدلو (استحالی) په لور وده کوي.

- د نويوال عدالت پروژې (World Justice Project) هم د قانون د واکمنۍ دنظريې په هکله يو لړ ځانگړی او ژورې څړنې کړي او دنړۍ په ملکونو کې يې د قانون د واکمنۍ د څرنګوالي په اړوند يو لارښود (شاخص) جوړ کړی دی. ددغه خپلواک بنسټ په اند، د قانون واکمني داسې يو سيستم (نظام) دی چې هلته لاندې څلور عمومي اصول رعايت کيږي:

۱- دولت ، دولتي چارواکي او کارکونکي، فزيکی او حقوقي شخصيتونه دقانون په وړاندې ځواب ويونکي دي؛

۲- قوانين روښانه، خپاره شوي او ثابت دي، يوشان پلي کيږي؛ د بنسټيزو حقونو او په هغه لړ کې د افرادو د امنيت ، شتمنۍ (ملکيت) او بشر د اساسي حقونه ساتنه کوي؛

۳- د قانون د تصويب، مديريت او پلي کيدو بهير د لاس رسي وړ، روڼ (شفاف) او معقول دی؛

۴- عدالت پر خپل وخت، د صلاحيت لرونکو، اخلاقي (نيکو)، خپلواکو او بې پری استازو له لوري وړاندي کيږي (اجراکيږي) چې په کافي شمير او مناسبو امکاناتو سره شتون لري او دټولنې دجوړښت ښکارندوی (آينه) دي.

د نړيوال عدالت پروژې د نړي په ملکونو کې د قانون دو اکمني د ارزونې په مخه يو لارښود (Rule of Law Index) هم جوړ کړی دی. په دغه اينديکس کې (۹) اساسي او يو شمير فرعي (تکيلي) فاکتورونه په پام کې نيول شوي دي (تراوی وگورئ).

- د قانون دواکمنۍ په اړوند د ملګرو ملتونو په چوکاټ کې هم یو ګډ نظر (Consensus) را منځ ته شوی دی.

په ۲۰۰۴ کال کې د ملګرو ملتونو د سازمان سر منشی د ملګرو ملتونو امنیت شورا ته په جنګ ځپلو هیوادونو کې د قانون د واکمنۍ او انتقالي عدالت په هکله د خپل رپوټ په یوه برخه کې وویل:

" د قانون واکمني د دولتي ادارې داسي یو نظام دی چې هلته د دولت په شمول ټول وګړي، دولتي او خصوصي بنسټونه، سازمانونه د قانون تابع دي؛ قانون په خپل وار، خپرېږي، په مساوي ډول او یو شان پر ټولو تطبیق او دیوې بې پرې محکمې له خوا پلي کیږي ؛ قانون، د بشر د حقونو په برخه کې له نړیوالو معیارونو او نورمونو سره سمون لري؛

دقانون واکمني د قانون د لمړیتوب، د قانون پر وړاندې د برابرۍ، دقانون پر وړاندې دحساب ورکولو، دقانون په پلي کولو کې د بې پریتوب (بیطرفي)، د واک د ویش، په پریکړو کې د خلکو مشارکت، حقوقي ډاډ منۍ ، د خپلسرۍ مخه نیولو او همدا شان د یوه رڼه (شفاف) حقوقي بهیر(پروسیجر) داصولو غوښتنه کوي. "

د قانون دواکمنۍ د کانسیپت په اوږد له پورتنی بحث څخه د ناسم پو هاوي د مخنيوي لپاره غواړم دلته، څو اړینو تګونو ته د لوستونکو پام را وګرځوم:

لمړۍ: دقانون د واکمنۍ نظريه د ولس دواکمنۍ (ملي حاکميت) د نظريې
ځای نه نيسي او له ولسواکۍ سره په ټکر کې نه ده. په يوه دموکراتيک
دولتي نظام کې واکمني (حاکميت) په ټوليزه توګه او هرو - مرو په ولس
(خلکو) پورې اړه لري. قانون دولس له ارادې او حاکميت څخه لوړ نه دی.
په قانون کې د ولس اراده را نغښتي؛ د ولس له ارادې څخه مشروعيت
اخلي او دولس د ارادې د تعميل اغيزمنه وسيله ده.

دويم: قانون يومقدس کتاب او يا داسې کو م څيز نه دی چې تعظيم شي
اوبس. قانون د ولس د ښيګړو او ګټو د خوندي کولو لپاره جوړېږي چې
د ټولنې اوږې له حالاتو سره سم په تغير او تحول کې دي. قانون بايد د
زمانې غوښتنو اود ټولنې اړتياوو ته ځواب ووايي او د پرمختګ لاره پرا
نيزي.

په قانون کې هر وخت تغير او تعديل را تلای شي خو دا تغير او تعديل
بايد دټولني دښيګړو په مخه او د ولس د استازو له لوري صورت ومومي نه
د يوه کس، يوې ډلې، دولتي چارواکو او سياسي مخورو (ايليت) د ارادې
او ګټو پر بنا. قانون کيداي شي چې د يوه کس او يوې ډلې دواکمنۍ او
استبداد وسيله وي او دټولنيز پرمختګ خنډ وګرځي.

دریم: په ټولنه کې دقانون شتون او اود قانو پلي کول یوازي، د قانون د واکمنۍ په مانا نه دي. دقانون واکمني یو ولسواک دولتي نظام دی چې قانون یې یو له غوره فاکتورونه څخه شمیرل کیږي.

څلورم: په ټولنه کې دقانون شتون اړین (ضروري) دی خو بس (کافي) نه دی. قانون پخپله، باید معقول، دموکراتیک، عادلانه اولار پرانیستونکی وي.

نن، د قانون د واکمنۍ نظریه په هغه منځپانګه سره چې د نړیوال عدالت او ملګرو ملتونو په لاس وندونو (اسنادو) کې راغلې ده، د نړۍ په ډیرو ملکونو کې منل شوي او په ملي قانون کې تسجیل شوي ده خو ددغه نظریې د بشپړ پلي کیدو څرک یوازې د څو کونټو په شمار هیوادونو په دولتي نظام کې تر سترګو کیږي.

دافغانستان د ۲۰۰۴ کال په اساسي قانون کې له تیوريکي اړخه د قانون د واکمنۍ ټول اړین عناصر او فاکتورونه ځای پر ځای شوي. د اساسي قانون د سریزې په یوه برخه کې راغلي چې:

مونږ د افغانستان خلکو،

" د خلکو پر اراده او د موکرا سی ولاړ نظام د تأسیس لپاره ؛ له ظلم، استبداد، تبعیض او تاوتریخوالي پاکې، پرقانونیت،

اجتماعي عدالت، د انساني حقوقو او کرامت پر خوندي تابه و لارې
مدني ټولنې د جوړولو او دخلکو د اساسي حقوقو او آزاديو د تأمين
په منظور؛ د هېواد د سياسي، اجتماعي، اقتصادي او دفاعي
بنسټونو د پياوړي کولو لپاره؛ ددې خاورې ټوولو او سيدونکيو ته د يو
هوسا ژوندانه او د ژوند د سالم چاپيريال د تأمين په منظو ر؛... دغه
اساسي قانون د خپلو استازيو له لارې.... تصويب کړ.

په اساسي قانون کې واکمني (حاکميت) په ملت (ولس) پورې اړه لري.
دواک د ویش، دقضايي نظام بې پریتوب، دقانون او قضا پر وړاندې
دوگړو د برابرۍ، دوگړو د اساسي آزاديو او حقونو د خوندیتوب اصول ټول
په دغه اساسي قانون کې راغښتي دي خو، دا ټول د کاغذ پر مخ دي. په
عمل کې د قانون دواکمني په لور ډیر او د پام وړ پر مختک نه دی شوي.
ددې لاملونه ډیر دي:

لمړۍ - داچې نړيواله ټولنه دافغانستان خلکو ته دواکمني (حاکميت) په

ليږدولو کې پاته راغلې ده؛ واک اوس هم د جگړه مارانو، جگړه مارو
اوتنظیمي ډلو ټپلو په قبضه کې دی؛

دویم - نوي، تش به نامه دموکراتیک بنسټونه کمزوري او په فساد ککړ
دي.

د ریم - د خلکو د حقونو او آزادیو نه د دفاع او ساتنې بنسټونه مسلکي چلند نه لري؛ پولیس په فساد او جرمونو کې ښکیل دي. څاړنوالان او قاضیان د حکومت او زور واکانو تر اعیزې لاندې او په لوړه شمیره په فساد ککړ دي.

د روان کال د لندې د میا شتې په پینځمه نیټه د ولسشمر لمړي مرستیال جنرال دوستم له خپلې رسمي دندې نه بهر د یوه پخواني جگړه مار په توګه، د جوزجان ولایت یو اوسیدونکی ملکي کس د وزلوبې په ډګر کې له وهلو ټکولو وروسته په خپل شخصي جیل کې واچاوه. له دې پیښې ټول عالم (ټوله نړۍ) خبر شو خو د افغانستان امنیتي او عدلي بنسټونو نه یوازی دا چې خپل غور و نه ګراوه بلکه د جنرال دوستم د سپیناوي لپاره یې برهغه مظلوم کس له یوې هفتې چوپټیا وروسته د دولت د مخالفینو د تمویل بې بنسټه او نا رسمي تور پورې کړ.

دا دی هغه کس (احمد ایشچي) له ۱۶ ورځو بند او نا مالوم برخلیک وروسته د سیمې د خلکو په ننوتې او عفو غوښتنې! سره له جیل څخه را وایستل شو. آیادولت به اوس د اساسي قانون د (۵۱ مې) مادې پر بنا، د آزادۍ څخه د ښاغلي ایشچي د بې موجهه بې برخې کولو تاوان وګالي؟ او که "هم پر-هم پر" د احمد ایشچي پښه زمونږ په ټولنه

کې د قانون دواکمنۍ او دقانون پر وړاندې د وگړو دبرابري داصل يوه لويه آزمويڼه ده.

د اساسي قانون په ۵۱ ماده کې را غلي چې:

"هر څوک چې له ادارې (د دولت له ادارې) څخه بې موجه زيانمن شي د تاوان اخيستلو مستحق دی او کولای شي د تاوان د ترلاسه کولو لپاره په محکمه کې دعوا اقامه کړي"

څلورم - زمونږ په ټولنه کې د قانون، نويو ارزښتونو او سنت تر منځ ټکر او نا هم غږي.

پنځم - په ټولنه کې د ولسواکۍ (دموکراسۍ)، قانون ته د درناوي او رعايت د فرهنگ ډيره ټيټه کچه.

شپږم - زمونږ د ټولنې - دخلکو لخوا د فساد زغمل؛ په فساد روږدوالی.

اووم - په ټولنه کې د تاوتریخوالي او زور زياتي ناوړه فرهنگ.

آتم - له قانون څخه بې خبري. دقانون د جوړولو په بهير کې د ولس نه شريکول. د قانون نه خپرول؛

نهم - د قانون دوه گوښتوب (دوگانگی)؛

لسم - جگړه؛ ددولتي واکمنۍ نیمګړتیا او کم زوري؛

یو لسم - ټولنې ته ددولتي خدمتونو په وړاندې کولو کې د حکومت ناکامي اوبې وسي؛ پر دولت او قانون باندې د خلکو بې باوري؛

دوولسم - د ملک اقتصادي - ټولنیز او فرهنګي ورسته پاتې والی؛ د عمومي او په ځانګړې توګه، د حقوقي معارف ډیر ټیټه کچه او د لسګونو نور سترو او وړو ټولنیزو نا خوالو او بد مرغیو شتون.

د حل لار څه ده؟

ساده ځواب خو دادی چې د قانون دواکمنۍ پر وړاندې پراته خنډونه چې ځینې یې پورته په ګوته شول لرې شې خو، څرنګه؟ ایا ددغو ټولو ناوړه لا ملونو لرې کول په یو وار، د یوه فرمان او یا قانون پر مټ او یا د قهر (زور) له لارې شونې دي؟

زما په اند په ټولنه کې د قانون دواکمنۍ بشپړلی کیدل (تحقق) یو بهیر (پروسه) دی چې باید له یوه ټکي او یو

خای خخه پیل ، پر له پسې او په " هدفمند " ډول پر
مخ بوتلل شي. د قانون د واکمنۍ د پلې کیدو لپاره دغه
دپیل ټکی یا لمریتوب، په ټولنه کې د دولتي واک
دموکراتیک هواری (حل) دی. دموکراتیک حل دادی چې
واک (حاکمیت) په ریښتني ټوکه د رڼو، ټول شموله او
سر تر سري ټولټاکنو له لارې ولس (ملت) ته ولیردول
شي. ملت محوره سیاست غوره او په واک کې دقومي
اوسياسي ډلو ټپلو دونډې دود ته د پای ټکی کیښودل
شي. ملي فکر وهڅول شي او ملي بنسټونه غښتلي شي.
په نړۍ او همدا شان زمونږ په ملک کې د ورستیو کلونو د
قومي او تنظيمي واکمنۍ تجربه ښيي چې په قومي نظام کې
د قانون د واکمنۍ یو تر ټوله غوره او ټاکنکی اصل یانې د
قانو پر وړاندې د وګړو د برابرۍ اصل تحقق نشي

موندلای؛ دیوې بې پرې دولتي ادارې جوړول نا شوني دي.

په ټولنه کې د قانون د واکمنۍ پلي کول یوازې د دولت دنده نه ده. اړینه ده چې په لمړي سر کې د ټولنې سیاسي او روڼ انده قشر زموږ په هیواد کې د یوې آزادې، پر قانون او عدالت ولاړې مدني ټولنې د جوړیدو په کار کې خپل تاریخي رسالت او مسؤلیت پر ځای کړي. پاي په دغه لیکنه کې له لاندې آنلاین کتابونو اوسر چينو څخه کټه اخیستل شوې ده:

-J.Adams-Thoughts On Government (1776)-

-A.V. Dicey- The Law of the Constitution 1855.p.120

M.N.S Sellers .The Rule of Law in Comparative Perspective (2010) ; “What is the Rule of Law”

-James.R. Silkenat- The Legal Doctrines of the Rule of Law and the Legal State (Rechtsstaat) 2014

-Доктрины правового государства и верховенства права в современном мире –М 2013

-Un-The rule of law and transitional justice in conflict and post-conflict societies. (s/2004/606)

/- <http://worldjusticeproject.org>

د ۲۰۰۴ کال د افغانستان اساسي قانون